

Posudek školitele na diplomovou práci Bc. Tomáše Habarta

Teoretický model nově založené komunity pro sociálně potřebné lidi

Vypracoval PhDr. Jan Červenka, Ph.D.

Práce Bc. Habarta má velké ambice: navrhnout teoreticky funkční komplexní model komunity pro sociálně potřebné lidi – netají se, že by šlo převážně o Romy, zároveň však model etnicky neomezuje.

Práce má úctyhodný rozsah, vysoce převyšující požadavky na diplomovou práci: bez příloh, poznámek a ostatního příslušenství 103 normostrany, s přílohami pak 136 normostran a s poznámkami a ostatním materiálem pak 153 normostran. Je třeba říci, že nejde jenom o výplně a extenzivní natahování obsahu: Habart zachází s materiálem kriticky a vybírá vhodné příklady, zároveň se nechce alibisticky omezit dvěma příklady podobných komunit, takže jich pečlivě charakterizuje hned šest, které jsou mu inspirací pro sociální aspekty projektu, navíc dodává příklady pro jiné aspekty (ekologický dům ve Spišském Podhradí) a navíc velkou část práce (asi 40 procent) tvoří cenná diskuse a problematizace navrženého modelu.

Cenné je vícestanné zaměření práce: kombinace teorie, příkladů z praxe, dotazníků i vlastních výzkumů a zkušeností. Jazyková a formální úroveň patří rovněž ke kladům práce.

Práce přes uvedené klady obsahuje následující problémy, na které by se autor měl při obhajobě zaměřit (je možné, že jsem jako vedoucí všechny pozitivní změny v několikáté verzi diplomní práce již neviděl).

Ambiciozní rozkročení práce paradoxně přináší určitou nedotaženost a nevyváženost, a dá se říci, že při tomto zaměření by práce byla ucelená spíše při rozsahu 400 normostran. Velké množství příkladů „obdobných“ komunit z literatury, které jsou snad vždy založeny na dobrovolnosti, mezní situaci jiného typu než s jakou počítá autor a vlastní iniciativě zúčastněných (a zásadně na neromských komunitách) je zde bohužel na úkor příkladů týkajících se Romů (jen okrajové pojetí ostravské Vesničky soužití, mapování jiných pokusů o komunitní bydlení Romů), cenná snaha o komplexní pojetí končí často na půli cesty (např. klíčový ekonomický model není dotažen). Cenná dotazníková akce mezi kněžími je rovněž v rámci práce trochu hypertrofovaná, mimo jiné jde o souhrn názorů lidí, kteří se v situaci obdobné komunity ještě nevyskytli, a potřebnost kněze pro komunitu mohou hodnotit spíše z emické perspektivy). Navíc pro případnou reálnou přípravu komunity by místo kvantitativní metody stačilo vybrat jednoho kandidáta podle individuálních vlastností... Anketa rovněž pokrývá jen představitele 2 tradičních náboženství.

Osobní vizi, kterou v práci Habart realizuje, rovněž ne vždy dostatečně konfrontuje alespoň hypoteticky s realitou, s představami donátorů, a hlavně beneficentů: zde mám na mysli mimo jiné Habartovy vlastní ekologické a estetické preference. S tím možná souvisí i to, že model komunity není tolik směřován k modelu „na půli cesty“, čili k podpoře sociálně vyloučených k zařazení do života, ale je spíše sledováno její vlastní fungování.

V otázce celkového hodnocení nechávám závěr na vlastní obhajobu. Pokud kandidát doloží, že ve svých výtkách přeháním, nebo prokáže, že si dané nedostatky uvědomuje a vysvětlí, jak k nim došlo, a jak by je v případě možnosti další práce napravil, jsem ochoten hlasovat i pro výbornou známku.

V Praze dne 30.5.2011

Jan Červenka